

rigtigste og bedste, at Landbrugerne selv faar Lov til at opbevare dem, de har bedst Forstand paa det. Saa maa vi hellere give dem en noget højere Pris for at være sikre paa, at Byerne faar friske og gode Varer.

Selve Lovforslaget er ganske kort, der er ikke mange Ben i det. Vi mener, at det er nødvendigt, og derfor ønsker vi at give det en hurtig og velvillig Behandling. Mit Parti har ikke noget imod, at det bliver henvist til et Udvalgs Overvejelse.

Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om han agter at gøre Brug af Kornlovens § 3, 4de Stykke, hvori der staar, at den Mand, der leverer 4 Tønder Kartofler, maa faa 1 Tønde Korn's Fradrag i sin Levering. Der er mange, der har lagt Kartofler og tænkt: Naar vi nu leverer Kartofler, er vi fri for at levere Korn. Men nu tales der om, at de ikke kan faa Lov til at gøre dette Fradrag, og saa staar de der. De kan naturligvis sælge Kartoflerne, men de vil dog hellere levere Kartofler til Staten mod at være fri for at levere Korn.

Søren Svendsen: Der er af de foregaaende Talere talt en Del om Grunden til, at der er tegnet saa faa Kartofler. Jeg tror, at en af Grundene er den Udsigt, som i Kornloven var givet Kartoffeldyrkerne til at kunne levere Kartofler og saa faa Afslag i deres Kornleveringspligt. De maatte være berettigede til at gaa ud fra, at denne Ombytning kunde finde Sted, eftersom Kornloven indeholder den Bestemmelse, at de, som tegner Kartofler efter Kontrakt — altsaa de 60 Tdr., som man kunde faa en Tillægspris for — ikke kan vente at faa den Tilladelse, som stilles i Udsigt for andre, til at levere Kartofler mod at beholde noget af det Korn, de er pligtige at levere. Der er sikkert mange, som af den Grund har undladt at tegne Kartoffelkontrakter. Der var et Tidspunkt i Sommer, da det navnligovre i Jylland saa ud til, at Kornafgrøden vilde blive meget lille, ja, at Høsten til Dels vilde blive mislykket, og da det netop var paa den Tid, der skulde tegnes Kartofler, ræsonnerede man som saa: Lad os beholde vore Kartofler, saa at vi kan aflevere en Del af dem til Staten til Hjælp ved Opfyldelsen af vor Korn-

leveringspligt. Det vil derfor glæde mig og mange at høre Indenrigsministeren svare paa det Spørgsmaal, der er rettet til ham fra et Par af Ordførerne: om det fra Indenrigsministeriets Side paatænkes at gøre Bestemmelsen om at modtage Kartofler i Stedet for en Del af Kornet effektiv.

Om Kartoffelpriserne er det blevet sagt, at 12 Kr. for en Td. Kartofler var en ganske ublu Pris. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men kun bemærke, at hele Kartoffelhandelen ligger i et syndigt Virvar, og derfor havde det været meget heldigt, om det foreliggende Lovforslag var kommet frem noget før, saa at Folk virkelig kunde have været klare over Forholdene; de Priser, der er købt til, er overordentlig forskellige, der kan være en Difference paa flere Kroner. Nu hørte jeg den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Moesgaard-Kjeldsen) udtale, at Kartoffelmelsfabrikkerne ikke kunde give mere end 9—10 Kr. pr. Td. Kartofler, naar de skulde sælge Kartoffelmelet til den fastsatte Maksimalpris af 106 Kr. pr. 100 kg. Jeg tvivler nu om, at dette er rigtigt. Jeg har ikke Dokumenter ved Haanden i Øjeblikket til at kunne udtale mig bestemt, men hvis jeg ikke husker meget fejl, kunde Andelskartoffelmelsfabrikken i Fjor betale sine Leverandører en Pris, der svarede til 12 Kr. pr. Td., og alligevel forrente og afdrage de store Beløb, der stod i Fabrikken. Hvis dette er Tilfældet, hvad jeg ikke tør indestaa for, men det foresvæver mig, at Beretningen fra i Fjor gik ud paa, at Fabrikken kunde betale sine Leverandører, Andelshaverne, 12 Kr. pr. Td. — saa maatte de private Kartoffelmelsfabrikker ogsaa kunne gøre det. Man maa jo gaa ud fra, at Maksimalprisen for Kartoffelmel er den samme for Andelsfabrikkerne og for de private Fabrikker, og i Fjor var den, saa vidt jeg husker, 2 Kr. mindre pr. 100 kg end i Aar. Men nu hørte jeg for ganske kort Tid siden, at i de sidste Dage skulde Kartoffelmelsfabrikkerne i Jylland have dannet en Ring — jeg ved ikke, om det gælder ogsaa for dem paa Øerne —, og at de ikke vil give mere end højst 9 Kr. pr. Td., og at deres Agenter, der rejser ud for at opkøbe Kartofler, erklærer, at de ikke kunde og ikke maatte give mere end 9 Kr.